

am Futuro servit. Ithpeh. אִתְּמַר pro אִתְּמַר Est qui dicit: scribitur aliquando et אִתְּמַר.

אִמְרוּ Dictum, edictum, eloquium, sermo, sententia. Rab.

אִמְרוּ Sermocinator, doctor sermonem habens. לֹא שָׁמְעוּ קוֹל אִמְרוֹתָיו non audiunt vocem doctoris. Job 3. 18. Heb. est נִגְשׁ.

אִמְרוֹת Amora, Interpres magistri, de quo v. Coch. 2. Tit. Talm. p. 143. Pl. אִמְרוֹתֵי אִמְרוֹתֵי, Doctores seu authores partis illius Talmud quæ גְּמָרָה Gemara dicitur. Fuerunt hi plures, quorum unus dicitur אִמְרוֹת q. Sermocinator, Dictator. בְּרֵי אִמְרוֹתֵי Remex, peritus remigandi. Bava basra f. 74. 2. Aruch legit אִמְרוֹתֵי.

אִמְרוֹת Oblationes, sacrificia, vel potius, Partes sacrificiorum quæ super Altari comburuntur. Sacca c. ult. in Misch. f. 55. col. 2. Midr. Esth. c. 1. 9. pec. Viscera. Sheringh. Co. Foma. p. 145.

אִמְרוֹת Sermo, verbum. Gen. 3. 8. Psa. 19. 4. Af. Job 33. 3. Pl. Af. Psa. 141. 6. Usurpatur et reciprocè, ut בֵּין מִימְרוֹתָיו Inter verbum suum, i. e. inter seipsum, & Michol. Ruth. 3. 8. (In nostris est מִימְרוֹת sed mendosè) In Targ. secundam Deitatis personam indigitare fusè probat Ritangel. fexir. p. 84.

אִמְרוֹת Proverbia. Prov. 16. 24. Af. Prov. 4. 5, 20. Apud Rab. אִמְרוֹת Orationes, prædicamenta, categoriæ. In Logica R. Simeonis c. 10. Rabb. אִמְרוֹת Apophthegmata veterum dicuntur.

אִמְרוֹת Agnus, pecus, ovis. Gen. 30. 32. Jud. 6. 4. Pl. Exod. 29. 38. Num. 29. 18. Fœm. אִמְרוֹת Agna. Lev. 5. 6.

אִמְרוֹת Ora, fimbria, fascia. Psa. 133. 2.

אִמְרוֹת Dies. מִלְּנֵי אִמְרוֹת Gr. ἡμέρας, Talm. Hier. עֵן f. 39. 3. v. Gloss.

אִמְרוֹת Obfes. Esth. rab. c. 1. 1. C. L. בני אשפתו citat Aruch ut Targ. תְּמֹרוֹת שֶׁל אֲבוֹתֵיהֶן Thren. 3. 13. & exponit filios patrum ἀνταλλάγματα, vel obsides. Gr. ὄμνησι, patrum fidei apud victorem principem pignora & arrhabones. Id. בני מרון et בני אִמְרוֹת Rosb Hasb. 18. 1. Aruch a. et alii aliter.

אִמְרוֹת Mitis, Domestici.

Luc. 10. 3. Rom. 8. 36. Af. Joh. 21. 15. It. Aries Zodiaci. F. אִמְרוֹת Agna. אִמְרוֹת

Agnellus. אִמְרוֹת Pl. אִמְרוֹת

Agna parva, ovicula. F. אִמְרוֹת Sterquilinium. Latrina. F.

Sam. אִמְרוֹת i. q. Heb. Gen. 3. 3. Par. Exod. 2. 14. Inf. c. 21. 5. Fu. אִמְרוֹת c. 12. 12. Ithpa. אִמְרוֹת Gen. 10. 9. Num. 21. 14. Absque א: Gen. 22. 14. Hiph. אִמְרוֹת Deut. 26. 17, 18.

אִמְרוֹת Sermo, verbum. Gen. 4. 23. Pl. Gen. 49. 21. Deut. 32. 1.

אִמְרוֹת Agnus. Lev. 12. 6. Exod. 12. 5. Æth. אִמְרוֹת: Scivit, novit, intellexit. 2, Demonstravit, edocuit. Psa. 24. 4, 10. & 118. 79. It. Innuit. Luc. 1. 22. אִמְרוֹת: Id. in 1. & 2. sign. Pf. 138. 1. Act. 2. 14. Tit. 3. 11. Heb. 8. 11.

Cum א: præfixo, Nescivit, ignoravit, ignoranter fecit. Psa. 17. 48. & 72. 22. & 81. 5. 1 Cor. 8. 2. V. אִמְרוֹת: Designatus est. 1 Pet. 1. 20. אִמְרוֹת: Notus. Pl. אִמְרוֹת: 1 Joh. 3. 10. אִמְרוֹת: Fœm. אִמְרוֹת: Insignis. Psa. 80. 3.

אִמְרוֹת: אִמְרוֹת: Cognitio, scientia. 1 Cor. 8. 1. Tit. 1. 1. Psa. 138. 5, 12.

אִמְרוֹת: Id. v. An. Æth.

אִמְרוֹת: אִמְרוֹת: Signum, prodigium, miraculum: Psa. 64. 9. & 73. 4. & 95. 3. 2 Cor. 12. 12. Insigne. Act. 28. 11.

אִמְרוֹת: Scrutator, cognoscens: Dux, præceptor. Act. 1. 24. Psa. 54. 14.

אִמְרוֹת: f. Dies. Luc. 6. 23. Psa. 7. 12. & 91. 14. & 95. 12. אִמְרוֹת: Hemor. Ne. pr. Act. 7. 36.

אִמְרוֹת: Amorrhæi. No. pop. Pf. 134. 11.

Ar. אִמְרוֹת, Act. signif. 3, Fut. O. Imperat.

Mandavit, jussit, præcepit. Pf. 22. 9. & 77. 23. Pass. 1 Par. 22. 12. Dan. 13. 18. Prædico Evangelium, Gal. 5. אִמְרוֹת Hinc אִמְרוֹת

postremum Umira Passivè, Imperavit & imperium tulit, i. e. rerum & omnis fortunæ gnarus fuit. 2, In transit. & Fut. A. Evalit Imperator, princeps, dux vel præfectus, vel imperio aut præfecturâ polluit. Med. Dam. idem. & Mandavit. Neh. 5. 14. 3, Vehemens, gravis & durus fuit, vel evalit, etiam Mediâ Kesratâ. 4, Transitive seq. 5, Multum fecit, multiplicavit. 5, Mediâ Kesratâ, Multus

אִמְרוֹת Ag. Imperans, mandans: Imperium exercens, Élai. 55. - fin. Imperium ipsum, Prov. 4. & cum D 14. 27. 2, Dies unus ex

אִמְרוֹת juxta alios antiquo idiomate mensis Muharram: ita dicitur quod homines jubet sibi cavere.

אִמְרוֹת numero V. vel VII. sunt a. אִמְרוֹת cundum quosdam, qui incidunt in extremum hyemis, unde nomen habent, incipientes cum Sjubât, i. e. Februarii die xxvi. 5 = 2

אִמְרוֹת Nomen diei alterius eorum numero qui cantur. Hic ita dicitur quod eo præcipitur surgere & movere. 2, Ita appellatur veteri Arabum idiomate primus anni mensis, Muharram.

אִמְרוֹת Pl. sign. 2. אִמְרוֹת, Tempus, 2, Signum. Prov. 18. 22.

אִמְרוֹת Imperator, rix: Princeps. Dux qui aliis quomodocunque præest imperatque. Jos. 13. 21. Prov. 8. 16. Neh. 5. 15. Act. 19. 38. et 21. 31. & 22. 24, 26. Erp. Maritus. Vicinus. Consultor, it. f. Certitudo potestatis & imperii, Gigg. Hinc, & ex Gr. ἀμιρ, est Amiralus, i. e.

Præfectus Imperator fidelium, et Titulus Regum Marocci & Fesse: Miralmunimus Leoni Africano, et Miralmulinus Historie corrupte. Bd.

אִמְרוֹת, et אִמְרוֹת, Berberis. v. אִמְרוֹת Vir, lupus, v. אִמְרוֹת Pl. אִמְרוֹת, Signum lapideum minus, quod in deserto figitur; Cippulus: ad indicandam viam. 2, Quibusdam i. q. prox. seq.

אִמְרוֹת Act. Med. Damm. 3, I. 2, Imperii commissi præfectura. Mandandi & imperandi potestas. 2, primum, Accessio & incrementum. & erogatio opum, f. Id quod erogatur aut erogandum est. vel Administratio opum. v. 5, Conj. I.

אִמְרוֹת